

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 179/2016
14.04.2016. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Јанка Лазаревића, председника већа, Бате Цветковића, Горана Чавлине, Драгана Аћимовића и Радослава Петровића, чланова већа, са саветником Иваном Тркуљом Веселиновић, као записничарем, у кривичном поступку против окривљеног Н.Ж. и др, због кривичног дела непредузимање мера за обезбеђење војне јединице из члана 410. став 3. у вези става 1. Кривичног законика, одлучујући о захтевима за заштиту законитости бранилаца окривљених Н.Ж., Л.Н. и М.Н., адвоката М.Ш., С.В. и Р.М., поднетим против правноснажних пресуда Вишег суда у Врању К 75/14 од 29.05.2015. године и Апелационог суда у Нишу Кж1 812/15 од 10.11.2015. године, у седници већа одржаној 14.04.2016. године, једногласно је донео:

ПРЕСУДУ

ОДБИЈАЈУ СЕ као неосновани захтеви за заштиту законитости бранилаца окривљених Н.Ж., Л.Н. и М.Н., адвоката М.Ш., С.В. и Р.М., поднети против правноснажних пресуда Вишег суда у Врању К 75/14 од 29.05.2015. године и Апелационог суда у Нишу Кж1 812/15 од 10.11.2015. године, у односу на повреду закона из члана 438. став 1. тачка 1) ЗКП, док се захтеви за заштиту законитости бранилаца окривљених Н.Ж. и Л.Н. у преосталим деловима **ОДБАЦУЈУ** као недозвољени.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Врању К 75/14 од 29.05.2015. године окривљени Н.Ж., Л.Н. и М.Н., су оглашени кривим да су извршили по једно кривично дело непредузимање мера за обезбеђење војне јединице из члана 410. став 3. у вези става 1. КЗ, за која су осуђени на казне затвора у трајању од по једне године. Окривљени су обавезани да суду на име трошкова кривичног поступка исплате износе од по 14.207,00 динара, а на име судског паушала износе од по 13.000,00 динара, све у року од 15 дана од правноснажности пресуде, под претњом извршења. Оштећени П.К. је ради остваривања имовинскоправног захтева упућен на парницу.

Пресудом Апелационог суда у Нишу Кж1 812/15 од 10.11.2015. године, одбијене су као неосноване жалбе Вишег јавног тужиоца у Врању, окривљеног Н.Ж. и бранилаца окривљених М.Н., Л.Н. и Н.Ж., а пресуда Вишег суда у Врању К 75/14 од 29.05.2015. године је потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда захтеве за заштиту законитости су благовремено изјавили:

-бранилац окривљеног Н.Ж., адвокат М.Ш. због повреде закона у смислу члана 485. став 1. тачка 1) и став 2. ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд преиначи побијане пресуде и окривљеног Н.Ж. ослободи од оптужбе или му изрекне блажу кривичну санкцију, или да укине побијане пресуде и предмет врати првостепеном или другостепеном суду на поновну одлуку;

-бранилац окривљеног Л.Н., адвокат С.В., због повреде члана 485. став 1. у вези ст. 2. и 4. ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд преиначи побијане пресуде и окривљеног Л.Н. ослободи од оптужбе или укине побијане пресуде и предмет врати на поновну одлуку;

-бранилац окривљеног М.Н., адвокат Р.М. у смислу члана 485. став 1. тачка 1) ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд укине побијане пресуде и предмет врати нижестепеним судовима на поновну одлуку или да исте преиначи и у односу на окривљеног М.Н. одбије оптужбу.

Врховни касациони суд је на основу члана 488. став 1. ЗКП, доставио примерке захтева за заштиту законитости бранилаца окривљених Републичком јавном тужиоцу, па је у седници већа, коју је одржао без обавештавања Републичког јавног тужиоца и браниоца окривљених, сматрајући да њихово присуство у смислу члана 488. став 2. ЗКП није од значаја за доношење одлуке, размотрио списе предмета са правноснажним пресудама против којих су поднети захтеви за заштиту законитости, те је након оцене навода у захтевима, нашао:

Браниоци окривљених у захтевима за заштиту законитости истичу да су нижестепене пресуде донете уз битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 1) ЗКП, будући да се у конкретном случају ради о ствари која је већ правноснажно пресуђена, а с обзиром на то да је поводом истог догађаја према окривљенима вођен и дисциплински поступак у којем је окривљени М.Н. осуђен од стране Војно дисциплинског суда у Нишу на дисциплинску казну заустављање у напредовању у трајању од три године, а окривљени Н.Ж. и Л.Н. су правноснажно ослобођени одговорности за кршење било каквих војних прописа, наредби и мера.

Међутим, по налажењу Врховног касационог суда, одлука донета у дисциплинском поступку не може бити основ позивања на пресуђену ствар, већ то може бити само одлука у поступку поводом неког кажњивог дела, а не дисциплинског престапа. У вези са тим, дисциплинска и кривична одговорност се начелно не искључују, односно независне су једна од друге.

Из изнетих разлога, неосновано браниоци окривљених у захтевима за заштиту законитости истичу да је побијаним пресудама повређено начело *ne bis in idem*, односно да су исте донете уз битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 1) ЗКП, јер по оцени овог суда, у предметном поступку се није други пут судило о истој ствари, с обзиром на то да се одлука донета у дисциплинском поступку не може у кривичноправном смислу узети као пресуђена ствар.

Поред тога, бранилац окривљеног Н.Ж. у захтеву за заштиту законитости истиче и повреду кривичног закона у смислу члана 439. тачка 2) ЗКП, и у вези са тим наводи да су из чињеница које су утврђене у предметном кривичном поступку нижестепени судови погрешно закључили да је окривљени Н.Ж. предметно кривично дело учинио са умишљајем, јер по оцени браниоца из свих конкретних околности случаја само је могуће закључити да је окривљени Н.Ж. извршио нехатни облик предметног кривичног дела прописан ставом 5. члана 410. КЗ, с обзиром на то да је окривљени Н.Ж. и радњу извршења предметног кривичног дела и последицу учинио из нехата.

Изнетим наводима, по оцени овог суда, иако бранилац окривљеног формално означава повреду кривичног закона из члана 439. тачка 2) ЗКП у суштини оспорава чињеничне закључке нижестепених судова везано за степен кривице који је постојао код окривљеног Н.Ж. приликом извршења предметног кривичног дела, односно указује на повреду закона из члана 440. ЗКП.

Надаље, бранилац окривљеног Н.Ж. у захтеву истиче да је у конкретном случају опасност за живот и тело погинулог војника била изазвана пропуштањем да се предузму мере у оквиру надлежности окривљеног М.Н., те да су нижестепени судови погрешно закључили да непредузимањем мера из надлежности окривљеног Н.Ж. је дошло до теже последице предметног кривичног дела, те у том смислу у закључцима нижестепених судова не наводи се какве везе спорна основна и тежа последица предметног дела имају са наређењем окривљеног Н.Ж. да се изведе гађање на предметном стрелишту.

Изнетим наводима, по оцени овог суда, бранилац окривљеног Н.Ж. указује на то да је у побијаним пресудама погрешно утврђено чињенично стање, односно указује на повреду закона из члана 440. ЗКП.

Бранилац окривљеног Л.Н. у захтеву цитира делове образложења првостепене и другостепене побијане пресуде и из истих изводи закључке да у конкретном случају није било одговорности окривљеног Л.Н., будући да се критични догађај десио у фази припреме стрелишта за гађање, односно да гађање још није ни почело, при томе истичући да је осуда Л.Н. у конкретном случају заснована само на основу вероватноће, а не на основу извесности у одређене чињенице.

Изнетим наводима, по оцени овог суда, бранилац окривљеног Л.Н. даје сопствену оцену изведених доказа током поступка и из ње изводи чињеничне закључке другачије од оних утврђених у нижестепеним пресудама, односно указује на повреду закона из члана 440. ЗКП.

Како чланом 485. став 4. ЗКП, који прописује разлоге због којих окривљени, односно његов бранилац сходно правима која у поступку има у смислу члана 71. тачка 5) ЗКП, могу поднети захтев за заштиту законитости против правноснажне одлуке и поступка који је претходио њеном доношењу, није предвиђена могућност подношења овог ванредног правног лека због повреде закона из члана 440. ЗКП, то је Врховни касациони суд захтеве бранилаца окривљених Н.Ж. и Л.Н. у овим деловима оценио као недозвољене.

Из наведених разлога, Врховни касациони суд је одлучио као у изреци ове пресуде, у односу на одбијајући део на основу члана 491. став 1. ЗКП, а на основу члана 487. став 1. тачка 2) у вези члана 485. став 4. ЗКП у делу у којем је захтеве бранилаца окривљених Н.Ж. и Л.Н. одбацио као недозвољене.

Записничар - саветник
Ивана Тркуља Веселиновић,с.р.

Председник већа - судија
Јанко Лазаревић,с.р.